Коня вороного сідлай
І, як зійде зоря,
Лети — чи море, степ чи гай —
До Дункана-царя.

Сховайся в стайні у куток,
Старий конюх там є;
Його спитай, котру з доньок
Цар Дункан віддає.

Як скаже, що чорнявую,
То скоро повернись,
Як скаже, що білявую,
То дуже не спішись.

Скрути мені лиш добрий шнур
І ключку зав'яжи,
Поволі їдь та й словечка
Нікому не кажи!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.